

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1882-ҳадис

1882/5590 – عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ، يَسْتَحِلُّونَ الْحِرَّ وَالْحَرِيرَ، وَالْحُمُرَ وَالْمَعَارِفَ، وَلَيَنْزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ، يَرُوحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ، يَأْتِيهِمْ لِحَاجَةٍ فَيَقُولُونَ: ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا، فَيُبَيِّئُهُمُ اللَّهُ، وَيَبْضَعُ الْعِلْمَ، وَيَمْسَحُ آخِرِينَ قَرْدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

1882.5590. Абдуллаҳмон ибн Ғанм Ашъарий сўзлаб берди:

«Абу Омир [ёки Абу Молик] Ашъарий менга ҳадис айтиб берди, Аллоҳга қасамки, у менга ёлғон гапирмади. У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай деяётганларини эшитган экан: «Умматимдан фаржни, ипакни, хамрни ва созларни ҳалол санайдиган қавмлар бўлади. Яна бир қавмлар баланд тоғ этагига тушадилар. (Чўпон) уларнинг сурувини боқиб юради. У - яъни фақир - ҳожат юзасидан уларнинг олдига келади. Улар эса: «Эртага кел», дейишади. Шунда Аллоҳ уларни тунда ҳалок қилиб, баланд тоғни (устиларига) қўйиб қўяди ҳамда бошқаларни қиёматга қадар маймун ва тўнғизларга айлантиради».

Изоҳ: «Фаржни ҳалол санаш» дегани зинони ҳалол деб билишдир. Аллоҳ ҳаром қилган ишларни ҳалол санайдиган, тоғ бағрида, соя-салқин жойларда бой-бадавлат яшаб, Аллоҳнинг яна бошқа неъматлари оғушида бўла туриб, У Зотга ношукрлик қиладиган, неъматларнинг ҳаққини адо этмай, муҳтожларга ёрдам қўлини чўзмайдиган кишиларнинг баъзиларини ҳалок қилиб, баъзиларини маймун ва тўнғизларга айлантириш азоби ушбу умматда ҳам бўлиши мумкин экан. Аммо уламолар уларнинг мазкур ҳайвонларга айлантирилишини икки хил - моддий ва маънавий тушуниш мумкин, дейдилар, яъни улар ё ҳақиқатан, жисмонан маймун ва тўнғизга айлантиради, ёки уларнинг табиати, ички дунёси ана шундай ўзгартириб ташланади.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI